

fattelse, at man er falden i Tanker over Affattelsen, og nu fortsætter man med for sig selv at opfinde vanskelige Spørgsmaal, som kunne opstaa i Forhold til den ældre Lovgivning. Jeg kan forstikke ærede Medlemmer om, at der er mange andre Punkter, hvorpaa man, hvis man havde villet, kunde have opfattet langt vanskeligere Spørgsmaal om Forholdet mellem den ældre Lovgivning og de nye Bestemmelser. Det vilde dog være ganske besynderligt, om man ikke skulde kunne have Lov til at henvende sig med Klage til Skolekommissionen; om det, saaledes som ved den oprindelige Affattelse vilde blive Tilfældet, skulde være forbudt i Forhold, som dog let kunne tænkes jevnede, uden at det var nødvendigt at gaa den høitidelige disciplinære Vej gennem Kommunalbestyrelsen, som der bagester ligesuldt er Mulighed for at gaa, hvis det skulde vise sig, at det er nødvendigt. Det er ogsaa aldeles rigtigt, saaledes som den ærede Landsthingsmand lige overfor (Breinholt) antydede, at det ikke bør stilles saaledes, at, naar man i en Sag, som har Betydning, og hvor der kan være Opfordring til en bestemt Indsriden fra oven, henvender sig til Skoledirektionen, den da maa sige: Den Sag kunne vi ikke tage os af, der staar i Loven, at Klageren har at henvende sig til Stedets Kommunalbestyrelse; dertil maa vi holde os. Man behøver blot at tænke paa Skoleinspektørens Stilling, man vil da se, at man maa vogte sig for at stille en saadan absolut undtagelsesfri Regel op, som forbyder Nogen at klage over en Skolelærer undtagen til Kommunalbestyrelsen. Thi som absolut vilde dette Forbud efter den oprindelige Affattelse komme til at staa trods alle Forsøg paa indskrænkende Fortolkninger, som En og Anden maatte opstille i Henhold til Paragrafens formentlige Begrænsning til Disciplinærspørgsmaal. Historisk rigtig er denne Opfattelse ikke — det ærede Medlem maa ikke tro, at § 27 a. er affattet saaledes, som jeg oprindelig har tænkt mig det, det er ikke for min egen Affattelse, jeg taler — det historisk Rigtige er dette, at man har tænkt sig her i det Hele taget at klare den Stilling, som Skoledirektionerne skulle have saa vel i de Tilfælde, hvor Sagen kan gaa til Domstolene, som hvor der er Spørgsmaal om Afstøbigelse uden Pension. Saaledes som det nu vel kommer til at staa, kan det være, at det kan vise sig rigtigt, som den ærede Minister har tænkt sig det, men under ingen Omstændigheder tror jeg, at det vilde være rigtigt at sige: Vil Nogen klage, maa Klageren kun klage til Kommunalbestyrelsen.

Orenbøll: Ja, til de Ytringer, som den sidste ærede Læser fremkom med, vil jeg kun sære, at man der kommer lidt ind paa, hvad man kalder Smagslæger, om man sætter mest Pris paa bestemte Regler eller paa en vis Frihed i Udtrykkene

og i den Fremgangsmaade, der foreskrives. Jeg er nu af den personlige Opfattelse, at mange kommunale Autoriteter ere af samme Mening som jeg, at de føle sig betryggede og glade, naar de have bestemte Regler at gaa efter. Jeg anser det for en Fordel, hvor flige præceptoriske Forskrifter gives, at der siges aldeles bestemt: saaledes og saaledes skulle I bære Eder ad. Det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) anser det for en Fordel, at der, naar Undringsforlaget, som er stillet af den ærede Ordfører, blev vedtaget, da kunde klages direkte til Skoledirektionen. Ja, jeg kan ikke indse den Fordel, som skulde være derved; det vil efter min Mening gjøre Forholdet endnu mere løst; thi selv om jeg sender en saadan Klage til Skoledirektionen, hvad gjør den saa? Den sender Klagen til Kommunalbestyrelsen, for at Klagen kan gaa den sædvanlige Vej efter den ny § 27 a., saa at det kun er en Omvej. Jeg tror ikke, at der ved denne Frihed opnaas noget som helst Andet end Omsvøb, og det er derfor, jeg er mod Bestemmelsen. I og for sig har Spørgsmaalet ikke saa overordentlig stor Betydning; men der kan neppe paa vises Andet, end at der ved en saadan Bestemmelse vil spildes nogen Tid og finde noget Omsvøb Sted, og at de Folk, der skulle bruge Bestemmelsen, baade de Private og den kommunale Autoritet, blive noget usikre.

Breinholt: Jeg tror, at det ærede Medlem lige over for (Orenbøll) gjør mig en lille Smule Uret ved at mene, at min Antydning om det Usskelige i at kunne gaa med en Klage til Skoledirektionen kun var et Omsvøb. Der staar udtrykkelig i § 27, at Kommunalbestyrelsen kan dels gjøre det og det, dels ogsaa indsende Klagen til Skoledirektionen, men altsaa ogsaa lade være at indsende den, og det er netop for det Tilfælde, som jo slet ikke er utænkeligt, at en Lærer var saa allieret med Flertallet i Kommunalbestyrelsen, at de ligefrem valgte den Udvei dels ikke at straffe Læreren og dels ikke at indsende Klagen til Skoledirektionen, at jeg tror, det vilde have Betydning, naar det stod Klageren aabent at kunne indsende sin Klage direkte til Skoledirektionen og ikke først at skulle sende den til Kommunalbestyrelsen.

Orenbøll: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at det naturligtvis er et Forhold, som slet ikke vedkommer denne Lovbestemmelse, thi det staar jo altid Klageren frit for at klage til Skoledirektionen over Kommunalbestyrelsen.

Gassner: Det var den samme Bemærkning, der nu blev fremsat af den ærede Landsthingsmand, der sidst havde Ordet, jeg vilde have tilladt mig at fremsøre i Anledning af, hvad vi hørte af den ærede Landsthingsmand her lige overfor (Breinholt); men jeg benytter Leiligheden,